

Põhikohtuasja pooled

Apellandid: MH, NI

Vastustajad: OJ, Novo Banco SA

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta määruse (EL) 2015/848 maksejõuetusmenetluse kohta artikli 3 lõike 1 esimest ja neljandat lõiku tuleb tõlgendada nii, et eeldus, mille see säte näeb ette rahvusvahelise kohtualluvuse kindlaksmääramiseks maksejõuetusmenetluse algatamise eesmärgil ja mille kohaselt sellise füüsilise isiku põhihuvide kесе, kes ei tegele iseseisva äri- või kutsetegevusega, on tema alaline elukoht, ei ole ümber lükatav ainuüksi asjaoluga, et selle isiku ainus kinnisasi asub väljaspool alalise elukoha liikmesriiki.

(¹) ELT C 206, 17.6.2019.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 16. juuli 2020. aasta otsus (Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio eelotsusetaotlus – Itaalia) – WWF Italia o.n.l.u.s. jt versus Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

(Kohtuasi C-411/19) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Keskkond – Direktiiv 92/43/EMÜ – Artikkel 6 – Looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse – Erikaitsealad – Teelõigu ehitamine – Selle mõju hindamine, mida see projekt avaldab asjaomasele erikaitsealale – Luba – Üldiste huvide seisukohast eriti mõjuvad põhjused)

(2020/C 297/22)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: WWF Italia o.n.l.u.s., Lega Italiana Protezione Uccelli o.n.l.u.s., Gruppo di Intervento Giuridico o.n.l.u.s., Italia Nostra o.n.l.u.s., Forum Ambientalista, FC jt

Vastustajad: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

Resolutsioon

1. Nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta artiklit 6 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus riigisisised õigusnormid, millega on üldiste huvide seisukohast eriti mõjuvatel põhjustel lubatud jätkata loa andmise menetlust kavale või projektile, mille mõju erikaitsealale ei saa leevendada ja millele pädev ametiasutus on juba andnud negatiivse arvamuse, välja arvatud juhul, kui on olemas alternatiivne lahendus, millel on väiksem negatiivne mõju asjaomase erikaitseala terviklikkusele, mida peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.
2. Kui kava või projekt on elupaikade direktiivi 92/43 artikli 6 lõike 3 alusel selle mõju tõttu erikaitsealale hinnatud ebasoodsaks ning kui asjaomane liikmesriik on selle artikli lõike 4 alusel siiski otsustanud viia projekti ellu üldiste huvide seisukohast eriti mõjuvatel põhjustel, siis tuleb direktiivi 92/43 artiklit 6 tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisised õigusnormid, millega on lubatud, et pärast kavale või projektile ebasoodsa hinnangu andmist vastavalt artikli lõikele 3 ja enne selle lõplikku vastuvõtmist artikli lõiget 4 kohaldades, täiendatakse seda kava või projekti sellele alale avaldatavat mõju leevendavate meetmetega ning et jätkatakse selle mõju hindamist. Seevastu ei ole samal juhul elupaikade direktiivi artikliga 6 vastuolus õigusnormid, millega on lubatud kindlaks määrata hüvitusmeetmed sama otsuse raames, kui täidetud on ka muud selle direktiivi artikli 6 lõike 4 rakendamise tingimused.

3. Direktiivi 92/43 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus riigisisesed õigusnormid, millega on ette nähtud, et taotluse esitaja teostab uuringu kõnealuse kava või projekti mõju kohta asjaomasele erikaitsealale, mille alusel pädev ametiasutus seda mõju hindab. Selle direktiiviga on aga vastuolus riigisisesed õigusnormid, millega on lubatud kohustada taotluse esitajat lisama lõplikusse kavasse või projekti maastiku- ja keskkonnavalased ettekirjutused, seisukohad ja soovitused pärast seda, kui pädev asutus on andnud kavale või projektile negatiivse hinnangu, ilma et nimetatud asutus peaks niiviisi muudetud kava või projekti uuesti hindama.
4. Direktiivi 92/43 tuleb tõlgendada nii, et kuigi see jätab liikmesriikidele õiguse määrata pädev asutus, kelle ülesanne on hinnata kava või projekti mõju erikaitsealale vastavalt Euroopa Kohtu praktikas toodud kriteeriumidele, on sellega aga vastuolus see, kui mõni asutus pärast selle hindamise läbiviimist seda jätkab või täiendab.

(¹) ELT C 328, 30.9.2019.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 16. juuli 2020. aasta otsus (Curtea de Apel București eelotsusetaotlus – Rumeenia) – Cabinet de avocat UR versus Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, MJ, NK

(Kohtuasi C-424/19) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Direktiiv 2006/112/EÜ – Käibemaks – Artikli 9 lõige 1 – Mõiste „maksukohustuslane“ – Advokaadina tegutsev isik – Lõplik kohtuotsus – Kohtuotsuse seadusjõu põhimõte – Selle põhimõtte ulatus olukorras, kus asjaomane otsus on vastuolus liidu õigusega)

(2020/C 297/23)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel București

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Cabinet de avocat UR

Vastustajad: Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, MJ, NK

Resolutsioon

1. Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 9 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et advokaadina tegutsevat isikut tuleb pidada „maksukohustuslaseks“ selle sätte tähenduses.
2. Liidu õigusega on vastuolus, kui liikmesriigi kohus kohaldab käibemaksuvaidluses kohtuotsuse seadusjõu põhimõtet, kui see vaidlus ei puuduta sama maksustamisperioodi, mida käsitleti asjaomase seadusjõudu omava kohtuotsuse aluseks olnud vaidluses, ja sellel ei ole sama eset nagu nimetatud vaidlusel ning selle põhimõtte kohaldamine takistaks sellel kohtul arvesse võtta liidu käibemaksualaseid õigusnorme.

(¹) ELT C 288, 26.8.2019.